

COVID-19 PEDİYATRİK AKUT RESPIRATUVAR DISTRESS SENDROMU (PARDS) PROTOKOLÜ

Dinçer Yıldızdaş, Tanıl Kendirli, Oğuz Dursun, Ayşe Berna Anıl, Murat Anıl, Agop Çitak, Demet Demirkol, Murat Duman, Eylem Ulaş Saz, Esra Şevketoğlu, Özlem Tekşam

DİKKAT: Bu protokolde yer alan bilgiler bir hekimin profesyonel görüşünün yerine geçmez; tanı veya tedavi için tek başına kullanılamaz; sadece genel bilgi amacıyla verilmektedir.

İçindekiler

A. PARDS Gelişme Riski Olan Hastalar

B. ARDS Tanısı ve Şiddeti

C. Tedavi

Destek Tedavileri

Tablo 1. PARDS gelişme riski olan hastaların özellikleri

Tablo 2. PARDS tanısında oksijenasyon bozukluğunun derecelendirilmesi

Tablo 3. PARDS tanı kriterleri

Algoritma 1. Hipoksik COVID-19 hastasına yaklaşım

Algoritma 2. Hastalık şiddetine göre tedavi önerileri

Kısaltmalar

PARDS : Pediatrik Akut Respiratuvar Distress sendromu

Oİ : Oksijenasyon indeksi

OSİ : Oksijenasyon Satürasyon indeksi

SpO₂ : Oksijen satürasyonu

CPAP : Sürekli pozitif havayolu basıncı

BİPAP : İki seviyeli pozitif havayolu basıncı

COVID-19 Pediatrik Akut Respiratuvar Distress Sendromu (PARDS) Protokolü

A. COVID-19 PARDS Gelişme Riski Olan Hastalar

Tablo 1. PARDS riskinin belirlenmesi verilmiştir.

Tablo 1. Pediatrik Akut Respiratuvar Distress sendromu gelişme riski olan hastaların özellikleri			
Yaş	Perinatal dönemde ilişkili akciğer hastalığı olanlar dışlanır		
Başlangıç zamanı	Bilinen klinik hasarı takiben 7 gün içinde gelişmesi		
Ödemin kaynağı	Kalp yetmezliği ve aşırı sıvı yüklenmesiyle tam açıklanamayan solunum yetmezliği		
Görüntüleme bulguları	Akciğer parenkiminde yeni tutulum bulgularının olması		
Oksijenasyon	Non-invaziv mekanik ventilasyon		Invaziv mekanik ventilasyon
	Nasal maske, CPAP veya BiPAP	Maske, nazal kanül veya yüksek akım ile oksijen uygulaması	$\text{SpO}_2 \geq 88\%$ 'i sağlamak amacıyla $\text{O}_i < 4$ ve $\text{OS}_i < 5$ olacak şekilde oksijen desteği
	SpO ₂ : %88-97 değerlerine ulaşmak için $\text{FiO}_2 \geq 40\%$	SpO ₂ : %88-97, minimum akımda oksijen desteği ile: <1 yıl: 2 L/dk 1-5 yıl: 4 L/dk 5-10 yıl: 6 L/dk >10 yıl: 8 L/dk	

O_i: Oksijenasyon indeksi, OS_i: Oksijenasyon saturasyon indeksi, SpO₂: Oksijen saturasyonu, CPAP: Sürekli pozitif havayolu basıncı, BiPAP: İki seviyeli pozitif havayolu basıncı

B. COVID-19 PARDS Tanı ve Şiddeti

Yaş: Her yaşta gelişebilir. Fakat perinatal dönem ile ilişkili akut hipokseminde yol açan aşağıdaki nedenler tanı kriteri olarak alınmaz: Prematüritle ilişkili akciğer hastalıkları perinatal akciğer hasarı (mekonyum aspirasyonu, doğumla ilgili pnömoni ve sepsis) diğer konjenital anomaliler (konjenital diafragma hernisi veya alveoler kapiller displazi).

Zaman: Bilinen klinik hasarı takiben 7 gün içinde akut hipokseminin ve radyolojik değişikliklerin meydana gelmesi.

Ödem Nedeni: Kalp yetmezliği ve aşırı sıvı yüklenmesine bağlı olmayan pulmoner ödem gelişmesi. Sol ventriküler disfonksiyonu olan hastalarda Pediatrik Akut Respiratuvar Distress sendromu (PARDS) kriterleri var ise ve olay sol ventrikül disfonksiyonu ile açıklanamıyorsa bu hastalar PARDS olarak kabul edilmelidir.

Görüntüleme: Akciğer filminde akut pulmoner parenkimal hastalık ve yeni enfiltasyon PARDS tanısı için şarttır.

Dikkat: Enfiltasyon genellikle bilateraldir. Kardiyak yetmezliği veya kardiyojenik komponenti dışlamak için ekokardiyografi yapılabılır.

Oksijenizasyon: COVID-19 PARDS'nin en önemli özelliklerinden biri hipoksemidir. Hipokseminin derecesi önemlidir. Pediatrik hastalarda arter kan gazı ölçümleri her zaman mümkün olmayabilir. Bu durumda Oksijenasyon indeksi (O_i) yerine Oksijenasyon Satürasyon indeksi (OS_i) kullanılmalıdır. Non-invaziv basınç desteği uygulanan hastalarda PaO₂/FiO₂ (P/F) bakılamadığında oksijen satürasyonu (SpO₂)/FiO₂ (S/F) değeri kullanılabilir. Oksijen tedavisi SpO₂ değerini %88 ile %97 arasında tutacak şekilde ayarlanır. Tablo 2'de PARDS tanısında oksijenasyon bozukluğunun derecelendirilmesi verilmiştir.

Tablo 2. Pediatrik Akut Respiratuvar Distress sendromu tanısında oksijenasyon bozukluğunun derecelendirilmesi**İnvaziv mekanik ventilasyon uygulanan hastalarda oksijenasyon bozukluğu**

Hafif	Orta	Ağır
4≤ Oi <8	8≤ Oi <16	Oi ≥16
5≤ OSi <7,5	7,5≤ OSi <12,3	OSi ≥12,3

NIV uygulanan hastalarda oksijenasyon bozukluğu

PARDS tanısı içi oksijenasyon bozukluğunun derecelendirilmesinde hafif, orta ve ağır gibi sınıflandırma yoktur. En az 5 cm H₂O CPAP/BiPAP NIV uygulanan hastalarda P/F oranının ≤300 ya da S/F oranının ≤264 olması yeterlidir.

Formüller

$$O_i = (FiO_2 \times \text{ortalama havayolu basıncı} \times 100) / PaO_2$$

$$OSi = (FiO_2 \times \text{ortalama havayolu basıncı} \times 100) / SpO_2$$

$$PaO_2/FiO_2: P/F$$

$$SaO_2/FiO_2: S/F$$

BiPAP: İki seviyeli pozitif havayolu basıncı, Oi: Oksijenasyon indeksi, SpO₂: Oksijen saturasyonu, OSi: Oksijenasyon Satürasyon indeksi, PARDS: Pediatrik Akut Respiratuvar Distress sendromu, CPAP: Sürekli pozitif havayolu basıncı, NIV: Non-invaziv mekanik ventilasyon, cm: Santimetre

Örnekler

Oksijenasyon indeksi hesaplama örnek olgu: Hastanın tidal hacim: 7 mL/kg, Solunum sayısı: 20/dk, PEEP: 5 cm H₂O, OHB: 14 cm H₂O, FiO₂: %80, PaO₂: 64 mmHg

$$O_i = (FiO_2 \times \text{ortalama havayolu basıncı} \times 100) / PaO_2$$

$$O_i = 0,80 \times 14 \times 100 / 64 = 17,5 \text{ Ağır PARDS}$$

OSi hesaplama örnek olgu: Hastanın tidal hacim: 6 mL/kg, Solunum sayısı: 25/dk, PEEP: 6 cm H₂O, OHB: 15 cm H₂O, FIO₂: %70, SpO₂: 90

$$OSi = (FiO_2 \times \text{ortalama havayolu basıncı} \times 100) / SpO_2$$

$$OSi = 0,70 \times 15 \times 100 / 90 = 11,6 \text{ Orta PARDS}$$

Siyanojektif konjenital kalp hastaları, kronik akciğer hastaları ve sol ventriküler disfonksiyonu olan hastalar için de PARDS tanı kriterleri belirtilmiştir.

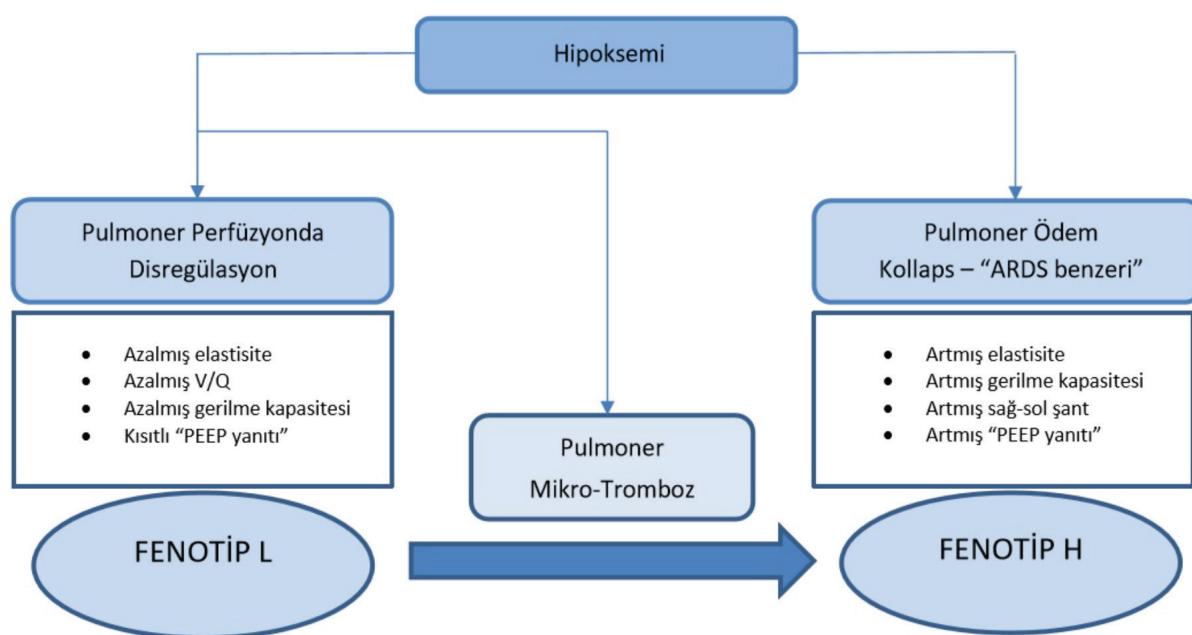
Siyanojektif Konjenital Kalp Hastaları: Altta yatan kardiyak hastalık ile açıklanamayan, yaş, başlangıç zamanı, ödemin kaynağı ve görüntüleme bulguları ile PARDS kriterlerinin geçerli olduğu hastalarda ani oksijenasyon bozukluğu gelişmesi.

Kronik Akciğer Hastaları: Yaş, başlangıç zamanı, ödemin kaynağı ile PARDS kriterlerine uygun hastalarda görüntülemede yeni tutulum bulguları ve ani oksijenasyon bozukluğu gelişmesi.

Sol Ventriküler Disfonksiyonu: Sol ventrikül disfonksiyonu ile açıklanamayan, yaş, başlangıç zamanı, ödemin kaynağı ile PARDS kriterlerinin geçerli olduğu hastalarda görüntülemede yeni tutulum bulgularının oluşması ve ani oksijenasyon bozukluğu gelişmesi.

Tablo 3. PARDS tanı kriterleri verilmiştir.

Tablo 3. Pediyatrik Akut Respiratuvar Distress sendromu tanı kriterleri				
Yaş	Perinatal dönemde ilişkili akciğer hastalığı olanlar dışlanır			
Başlangıç zamanı	Bilinen klinik hasarı takiben 7 gün içinde gelişmesi			
Ödemin kaynağı	Kalp yetmezliği ve aşırı sıvı yüklenmesiyle tam açıklanamayan solunum yetmezliği			
Görüntüleme bulguları	Akciğer parenkiminde yeni tutulum bulgularının olması			
Oksijenizasyon	Non-invaziv mekanik ventilasyon	İnvaziv mekanik ventilasyon		
	PARDS (şiddet derecelendirilmez)	Hafif	Orta	Ağır
	Tam yüz maske BiPAP veya CPAP ≥ 5 cm H ₂ O PF oranı ≤ 300 SF oranı ≤ 264	4 \leq OI < 8 5 \leq OSi < 7,5	8 \leq OI < 16 7,5 \leq OSi < 12,3	OI ≥ 16 OSi $\geq 12,3$
Özel popülasyonlar				
Siyanotik kalp hastalığı	Altta yatan kardiyak hastalık ile açıklanamayan ani oksijenasyon bozukluğu gelişen hastalarda yaş, başlangıç zamanı, ödemin kaynağı ve görüntüleme bulguları yukarıdaki kriterlere uyuyor ise PARDS tanısı konur.			
Kronik akciğer hastalığı	Ani oksijenasyon bozukluğu gelişen hastalarda yaş, başlangıç zamanı, ödemin kaynağı yukarıdaki kriterlere uyuyor ise ve akciğer görüntülemede yeni tutulum bulguları varsa PARDS tanısı konur.			
Sol ventriküler disfonksiyon	Sol ventrikül disfonksiyonu ile açıklanamaya oksijenasyon bozukluğu ve akciğer grafisinde yeni enfiltasyon saptanan hastalarda yaş, başlangıç zamanı, ödemin kaynağı yukarıdaki kriterlere uyuyor ise PARDS tanısı konur.			
PARDS: Pediyatrik Akut Respiratuvar Distress sendromu, CPAP: Sürekli pozitif havayolu basıncı, cm: Santimetre, OI: Oksijenasyon indeksi, OSi: Oksijenasyon Satürasyon indeksı				

COVID-19 PARDS'de hipoksemi gelişmesi iki mekanizma ile oluşmaktadır.

COVID-19 pnömonisi gelişen ve yatarak izlenen 21 olguluk seride bilgisayarlı tomografi bulguları radyolojik seyrine göre dört evrede sınıflandırılmıştır:

- 1. Erken Dönem (0-4 gün):** Buzlu cam opasiteler, alt lob ve sıklıkla bilateral tutulum
- 2. Progresyon Dönemi (5-8 gün):** Hızlı progresyon, bilateral multilober buzlu cam opasiteler
- 3. Pik Evre (9-13 gün):** Tutulum gösteren alanlarda yavaş progresyonla yoğun konsolidasyonlar
- 4. Rezolüsyon Evresi (14. günden sonrası):** Enfeksiyonun kontrol altına alınmasıyla 26. güne kadar uzayabilen radyolojik dansitelerin gerilemesi.

COVID-19 PARDS'de ne benzer ne benzemez diye bakıldığından; ne benzer; çoğu tanı kriterlerini karşılıyor (Berlin, PALICC), ciddi hipoksemi, heterojen akciğer hastalığı, ölü boşluk anormallikleri, daha klasik ARDS görünümü. Ne benzemez; daha interstiyel hastalık, büyük çoğunluğunda daha az alveolar recruitment mümkün olabiliyor, akciğer kompliyansı göreceli korunmuş, daha ciddi ölü boşluk anormalliği var (mikrotrombüş?).

C. Tedavi

COVID-19 PARDS'nin spesifik bir tedavisi yoktur. Altta hastalığın tedavisi, akciğeri koruyucu ventilasyon stratejisi ve diğer destek tedaviler uygulanır.

Ventilasyon Desteği

Non-invaziv Mekanik Ventilasyon

Non-invaziv mekanik ventilasyon (NIMV) desteği seçilmiş hipoksemik solunum yetmezliği olgularına uygulanabilir. Ancak bu hastalar klinik kötüleşme açısından yakın takip edilmeli, ilk bir saatte olumlu yanıt alınamamışsa, invaziv mekanik ventilasyon düşünülmelidir. NIMV yüksek basınçlarda akciğer hasarını ve mikroorganizmanın sağlık personeline bulaşma riskini artırabilir.

- NIMV uygulanacak ise mümkünse negatif basınçlı odada uygulanmalıdır.
- NIMV uygularken mümkünse helmet (miğfer) maske kullanılması önerilir. Eğer helmet bulunamıysa tam yüz maskesi ekshalasyon çıkışına izin vermeyen dirsek bağlantı ve virüs滤resi (bakteri-virus滤resi veya ısı-nem滤resi) ile kullanılabilir.
- Yoğun bakım ventilatörleri veya çift devre ventilatörlerle uygulanmalıdır; devreye viral/bakteriyel滤re eklenmelidir.
- Sekresyonların kontrol edilemediği, aspirasyon riski olan, hemodinamik bozukluğu olan, multiorgan yetmezliği olan veya bozulmuş mental durumu olan hastalara NIMV'den kaçınılmalıdır.

İnvaziv Mekanik Ventilasyon

Tedavide temel yaklaşım solunum yetmezliği ve hipoksemiye yönelik destek tedavisidir. COVID-19 PARDS tedavisinde прогноз doğrudan etkileyen en önemli faktör mekanik ventilasyon stratejisidir. Ventilatöre bağlı akciğer hasarında çoklu organ yetmezliği gelişebilir. Bu nedenel sekonder hasardan kaçınmak temel amaçlardan biri olmalıdır. Akciğeri koruyan ventilasyon stratejisi mortalite ve morbiditenin azalmasını sağlamıştır.

Entübe hastalarda COVID-19 için alınacak örnek, tercihen alt solunum yolundan endotrakeal yolla alınması, üst solunum yoluna göre tercih edilmelidir.

Temel Ventilasyon Stratejisi: Amaç yeterli oksijenizasyonu sağlamak, ventilatöre bağlı akciğer hasarından korunmaktır.

Dikkat: COVID-19'a bağlı ağır pnömoni ve ARDS tedavisinde temel nokta hipoksiyi önlemek için solunum desteği verirken akciğer hasarını artırmamaktır. Önce Zarar Verme!

Akciğer Koruyan Strateji

- Bölgesel aşırı gerilmeyi önlemek ("Baby lung" konsepti)
- Alveollerin tekrarlayan açılma/kapanmasını önlemek (Açık akciğer konsepti)
- Permisif hiperkapni
- Permisif Hipoksemi

Çoklu hastalarda tek ventilatör kullanalım mı? Zorda kalmadıkça kullanmayalım: Volümler en uyumlu akciğer segmentlerine gider. En kötü hasta en küçük tidal volümü ve düzelen hasta ise en büyük tidal volümü alır. Pozitif ekspiriyum sonu basınç (PEEP) yönetimi imkansızdır. Pulmoner mekaniklerin monitörizasyonu zor olabilir. Alarm monitörizasyonu ve yönetimi mümkün olmaz. Spontan solunuma izin vermez. İlave edilen devreler cihazda sıkıntılara neden olabilir. Tek bir hasta ani kötüleştiğinde büyük riske yol açabilir. Enfeksiyon riskini arttırır ve etik sorun oluşturabilir.

Endotrakeal Tüpler

COVID-19 PARDS'de akciğer kompliansı azaldığından yeterli ventilasyonu sağlayabilmek için kafli endotrakeal tüple entübe edilmelidir.

Endotrakeal Aspirasyon

Endikasyon: Hava yolunun temizliği için, ancak sekresyon varlığında aspirasyon yapılmalıdır.

Uygulama: Akciğer kapanmasına sebep olmamak için aspirasyon basıncına dikkat edilmeli, nazik aspirasyon yapılmalıdır. **COVID-19 PARDS'de kapalı aspirasyon sistemleri tercih edilmeli.** Aspirasyon sırasında rutin serum fizyolojik uygulanmamalıdır. Koyu sekresyon varlığında kullanılabilir. **COVID-19 PARDS'de endotrakeal kuff şışirilmeden, pozitif basıncılı ventilasyona başlanmamalıdır.** Göğüs fizyoterapisi rutin değildir.

Mod

COVID-19 PARDS hastaları için herhangi bir modun üstünlüğü gösterilmemiştir. Konvansiyonel mekanik ventilasyonda basınç hedefli veya volüm hedefli ventilasyon modları kullanılabilir. Ekinin deneyimli olduğu modun kullanılması önerilir.

FiO₂

Amaç arter oksijen saturasyonunu %90 üzerinde ($\text{PaO}_2 > 60 \text{ mmHg}$) tutmaktadır. Ağır COVID-19 PARDS'de daha düşük saturasyona izin verilebilir. Yeterli PaO_2 sağlamak için en düşük FiO₂ kullanılması önerilir. Siyanotik kalp hastalıkları, kronik akciğer hastalıklarında daha düşük oksijen saturasyon hedefleri belirlenir.

Tidal Hacim/Plato Basıncı Sınırlamaları

Erişkin ARDS hastalarında "düşük tidal hacim" uygulamasının прогнозu olumlu yönde etkilediği gösterilmiştir. Çocuklarda da erişkinlerde olduğu gibi düşük tidal hacim uygulanması önerilir. **Kompliyansı normale yakın olan COVID-19 PARDS'lı hastalarda tidal hacim 4-8 mL/kg, akciğer kompliyansının azalmış olduğu ağır COVID-19 PARDS hastalarında ise 3-6 mL/kg olarak ayarlanabilir. Plato basıncı 30 cm H₂O'yu geçiyor ise tidal hacimin 6 mL/kg altında olacak şekilde ayarlanması önerilmektedir. Tidal hacim ayarlanırken basınç hedefli modlarda tepe inspiryum basıncının 30-32 cm H₂O altında olması, volüm hedefli modlarda ise plato basıncının 28 cm H₂O altında olması amaçlanır.**

Dikkat: Hedeflenen tidal hacime yavaş yavaş ulaşmak hedeflenir. Tidal hacim yavaş yavaş azaltılarak (2 saat veya altında tidal hacim 1 mL/kg azaltarak) ulaşıldığında CO₂ yüksekliğine bağlı kan pH'de ani düşmenin önüne geçilmiş olur.

PEEP

Akciğer kollapsını önlemek ve "açma-kapanma hasarını" azaltmak için PEEP uygulanır. Ağır COVID-19 PARDS hastalarında oksijenasyon ve hemodinamik yanıta göre titre edilen orta düzeyde PEEP seviyeleri (10-15 cm H₂O) tavsiye edilmektedir.

Solunum sistemi sürücü basıncının (driving pressure; DPRS = plato basıncı - PEEP) прогнозu belirleme ve mortalite ile korelasyon göstermede daha iyi bir belirteç olabileceği belirtilmektedir.

Dikkat: PEEP artırırken plato basıncı veya PIP'de artacağından dikkat edilmelidir.

Akciğer Açıma Manevraları

Ağır oksijenasyon bozukluğunu düzeltmek için yavaş yavaş PEEP artırımı ve azaltmayı içeren "**akciğer açma manevraları**" kullanılabilir. Yeterli verinin olmaması nedeniyle bu tür manevralların uzun süreli kullanılması önerilmez.

Gaz Değişimi

Oksijenasyon ve ventilasyon hedefleri COVID-19 PARDS ağırlığına göre farklılık gösterir.

Oksijenasyon

PEEP'nin 10 cm H₂O'dan düşük olduğu hafif PARDS için hedef SpO₂ %92-97 olarak kabul edilir. PEEP değeri en az 10 cm H₂O olan PARDS hastalarında daha düşük (%88-92) SpO₂ değerleri hedeflenir. SpO₂'nin %92'nin altında olduğu durumlarda santral venöz oksijen saturasyonu ve oksijen sunumunun göstergeleri takip edilmelidir.

Ventilasyon

Orta ve ağır COVID-19 PARDS hastalarında ventilatör ilişkili akciğer hasarını azaltmak için "permisif hiperkapni" uygulanmalıdır ($\text{pH} > 7,15$, pCO_2 65-80 mmHg). Akciğer koruyucu strateji kılavuzlarında tarif edildiği üzere pH değerinin 7,15 ile 7,30 arasında tutulması önerilmektedir. Daha düşük pH sınırlarını tavsiye etmek için yeterli bilgi yoktur.

Permisif Hiperkapni Kontrendikasyonları: İntrakraniyal hipertansiyon, ağır pulmoner hipertansiyon, konjenital kalp lezyonlarının bazı tipleri, hemodinamik bozukluklar ve ciddi ventrikül disfonksiyondur. Bikarbonat tedavisi rutin olarak tavsiye edilmemektedir. pH <7,15 ise tidal hacim artırılabilir (Plato 28 cm H₂O'yu geçmemelidir). İnspiryum ekspiryum oranı 1:1-1:3 arasında olmalıdır. pH >7,45 ve hasta ventilatörü tetiklemiyor ise solunum sayısı azaltılır. PaCO₂ <25 mm Hg olmasına izin verilmemelidir.

Yüksek Frekanslı Ventilasyon

Göğüs kafesi kompliyansının azaldığı hipoksik solunum yetmezliği hastalarında plato havayolu basınçları 28 cm H₂O'yu geçtiği takdirde yüksek frekanslı osilatuvar ventilasyon (HFOV) alternatif olarak kullanılabilir.

Dikkat: Konvansiyonel mekanik ventilasyon yetersiz kaldığı durumlarda yüksek frekanslı ventilasyon kullanılabilir. Rutin kullanımı önerilmez.

Destek Tedaviler

Beslenme

Beslenme tüm kritik hastalarda önemlidir. Malnürisyon pediyatrik yoğun bakımdaki hastalarda mortalite ve morbiditeyi ve yoğun bakımda kalış süresini artırır. **Herhangi bir kontrendikasyon yok ise mekanik ventilatöre bağlı hastalarda enteral beslenmeye erken dönemde (24-48 saat) başlanmalıdır.**

Sıvı Tedavisi

Non-kardiyogenik pulmoner ödem COVID-19 PARDS'nın en önemli özelliklerinden biridir. Bu nedenle bu hastalarda sıvı dengesinin sağlanması önemlidir. Kritik hastalarda hemodinamik stabilité ve vital organ perfüzyonu için intravasküler hacmin yeterli olması gereklidir. Bu amaçla aşırı sıvı verilmesi akciğer ödemini artırarak gaz alışverişini olumsuz etkileyebilir. **Hasta septik şokta değil ise veya hemodinamik olarak stabil ise sıvı dengesinde negatifte kalmak akciğer fonksiyonları üzerine olumlu etki yaratır.** Diüretik tedaviye yanıt vermeyen böbrek yetmezliğinde ve/veya %10'dan fazla sıvı yükü olanlarda renal replasman tedavisi başlanabilir. Doku hipoperfüzyon bulguları yoksa konservatif sıvı desteği verilmelidir.

Transfüzyon

Hemoglobin 7 gr/dL üzerinde tutulmalıdır. ScvO₂ <%65 ve/veya laktat >4 mmol/L ve/veya ağır hipaksi varsa hemoglobin 10 gr/dL üstünde olması hedeflenir.

Sedasyon/Analjezi/Kas Gevşetici

İnvaziv mekanik ventilasyon uygulanan hastalarda sedasyon ve analjezi mekanik ventilasyon ile senkronizasyon ve toleransı sağlamak amacıyla kullanılır. Diğer yandan solunum işini, oksijen sunumunu ve tüketimini optimize etmede de yardımcı olur. Sedasyonun efektif mekanik ventilasyon için yeterli olmadığı durumlarda kas gevşeticiler kullanılmalıdır. Kas gevşeticiler kullanılırken hastanın çok yakın monitorize edilmesi gereklidir. Kas gevşeticilerin kritik hastalık polinöropatisi ve miyopatisi riski vardır. Bu yan etki steroid kullanımı ile birlikte artabilir. Böbrek yetmezliğinde pancuronium, rocuronium ve vecuronium kullanıldığından renal yolla atıldıklarından etkileri uzayabilir ve yan etkiler artabilir. Cisatracurium böbrek fonksiyon bozukluğunda tercih edilebilir. Nöromüsküler bloker ajanlarının rutin olarak önerilmese de, orta-ağır COVID-19 ARDS'de sedasyona-analjeziye rağmen ventilator uyumsuzluğunda, prone uygulanırsa, dirençli hipoksemi veya hiperkapni varlığında uygulanabilir. Devamlı infüzyon ise (48 saat): Belirgin senkronizasyon uyumsuzluğu (yüksek solunum işi), yüksek plato basıncı, pron pozisyonu ve ciddi derin sedasyon ihtiyacı varlığında önerilir.

Sürfaktan

COVID-19 PARDS'de sürfaktan rutin önerilmemektedir.

Antibiyotik

COVID-19 tanısı kesinleşen hastalarda, ek bakteriyel bir patojenin varlığına ilişkin klinik veya laboratuvar bulgusu olmadığı sürece, azitromisin dışındaki antibakteriyeller kesilmelidir. Viral pnömoni düşünülen hastalarda oseltamivir de tedaviye eklenmelidir.

Steroid

COVID-19 PARDS'de hastalarında rutin olarak steroidin kullanımı önerilmemektedir. Ancak tek bir Covid'li ARDS erişkin çalışmasında ciddi ARDS'lerde kısa süreli (5-7 gün), düşük doz (1-2 mgr/kg) metilprednizolanın oksijen ihtiyacını azalttığı ve

radyolojik bulguları iyileştirdiği saptanmıştır. **O nedenle ciddi COVID-19 PARDS'de steroidi kullanacak iseniz; düşük doz ve kısa süreli kullanımınız önerisi yapılmıştır.**

İnhale Nitrik Oksit (iNO)

iNO pulmoner hipertansiyon ve/veya sağ ventrikül yetmezliğinde kullanılabilir. **Ağır COVID-19 PARDS'de tüm tedavilere rağmen ölüm riski yüksek olan olgularda kurtarma tedavisi veya ekstrakorporeal membrane oksijenizasyonu (ECMO) tedavisine geçişte kullanılabilir.**

Uygulama: 5-10 ppm ile başlanır. 10 ppm ve üzerinde birkaç günden fazla kullanımda kademeli azaltarak kesilmelidir.

Beklenen Etki: Oksijenizasyon düzelmesi (ilk 12-24 saatte). Etkinlik derhal değerlendirilmelidir. Etki görülmüyorsa toksisite riski açısından kesilmelidir.

Yan Etki: Hemodinamik bozulma (hipotansiyon, taşikardi, hipoksemi) tedavinin başında ortaya çıkabilir. Tedavi kesilmiş hasta değerlendirilmelidir. Methemoglobinemi (>5%) akut veya uzamış tedavide görülebilir. Methemoglobin düzeyi günlük bakılmalıdır. Sitotoksik nitrikdioksit yükseklüğü (>3 ppm (>80 ppm iNO alanlarda) görülebilir. Ani tedavi kesilmesinde rebound pulmoner hipertansiyon ortaya çıkabilir. İmmün supresyon, mutagenez, renal hasar görülebilir.

Pron Pozisyon

Orta ve Ağır COVID-19 PARDS'de mekanik ventilasyonun özellikle erken evresinde (ilk 3 gün) uygulanabilir.

Uygulama ve Süre: Alın, göğüs, iliak kemikler ve dizlerde erezyonları önlemek için peddler kullanılabilir. Pozisyon verilirken endotrakeal tüp, kateterler vb. çıkmamasına özen gösterilmelidir. Akciğer koruyucu ventilasyon stratejileri ile uygulanmalıdır. Günde en az 10-12 saat, **ideal olarak 12-16 saat önerilmektedir.**

Beklenen Etki: Oksijenizasyonun düzelmesi.

Kontrendikasyonlar: İntrakraniyal basınç >30 mmHg, serebral perfüzyon basıncın <60 mmHg, massif hemoptizi, 15 gün içinde trachea operasyonu veya sternotomy geçirmiş olma, 15 gün içinde kafa travması geçirme hikayesi, 15 gün içinde derin ven trombozu geçirmiş olanlar, 15 gün içinde kardiyak pacemaker takılmış olanlar, omurga-pelvis-femur fraktürü olanlar, gebeler, batında açık yarası olanlar, torasik duktus prekordiyal bölgede olanlar

Komplikasyonlar: Kazara ekstübasyon, endotrakeal tüp tikanması, endotrakeal tüpün sağa veya sola girmesi, pnömotoraks, kardiyak arrest, aritmİ, arteriyal veya venöz damar yolu çıkması, sedasyon ihtiyacının artışı, bası ülserlerinde artış, ventilatör ilişkili pnömoni

ECMO

COVID-19 PARDS hastalarında, akciğer koruyucu ventilasyona rağmen refrakter hipoksemisi olan hastalarda ekstrakorporeal yaşam desteği (ECMO) düşünülebilir, uygun hastaların deneyimli merkezlere sevki sağlanmalıdır.

Kesin belirteçler olmamakla birlikte mekanik ventilasyonda yüksek derecede destek ihtiyacı olanlar ilk 7 gün içinde değerlendirilmelidir:

- Ağır solunum yetmezliği: Sebat eden $\text{PaO}_2/\text{FiO}_2 <60-80$ ya da $\text{O}_2 >40$
- Konvansiyonel mekanik ventilasyon \pm diğer kurtarma tedavi yöntemlerine (HFOV, iNO, pron pozisyon gibi) yetersiz cevap
- Yüksek ventilatör basınçları (konvansiyonel mekanik ventilatörde OHB $>20-25 \text{ cm H}_2\text{O}$ ya da HFOV'de $>30 \text{ cm H}_2\text{O}$ ya da iyatrojenik barotrauma bulgusu)
- Hiperkapneik solunum yetmezliği: uygun ventilatör ve hasta yönetimine rağmen ciddi, sebat eden respiratuvar asidoz ($\text{pH} <7,1$). Beraberinde hipoksemi ya da ventilasyon zorlukları yaşanan hastalarda daha erken başlanabilir (bu hastalarda ekstrakorporeal CO_2 uzaklaştırıcı sistemler başarısız olabilir).
- Kontraendikasyonların olmaması

Uygulama: ECMO organizasyonu, uygulama protokolü olmalıdır. Venövenöz ECMO (VV-ECMO) dolaşım problemi olmayan hastalarda solunum desteği için seçilir. Venöarteriyal ECMO (VA-ECMO) hem solunumsal hem dolaşım desteği gereken hastalarda tercih edilir.

ECMO'da optimal ventilatör ayarları değişkendir: Maksimum PIP $30 \text{ cm H}_2\text{O}$ (15-22), tidal hacim $4-6 \text{ mL/kg}$, solunum sayısı 12-20/

dk (yenidoğan için, çocukta daha düşük), PEEP 5-12 cm H₂O, inspiryum zamanı daha uzun, hedef FiO₂ %21, PCO₂ 55-65, SpO₂ >%88 tolere edilir, akciğer dinlendirilir.

Kontrendikasyon: Yaşam şansı sınırlı olanlar, nörolojik hasarı olanlar, ECMO sırasında gelişen hasarla uzun süren rehabilitasyon gerektirenler.

Kesin Kontraendikasyonlar:

- Ölümcul kromozomal anomalilikler (trizomi 13,18)
- Ciddi nörolojik bozukluk (kitle etkisi oluşturan kafa içi kanama)
- Pulmoner infiltrasyonu olan allojenik kemik iliği nakli alıcıları
- Tedavi edilemez malignite

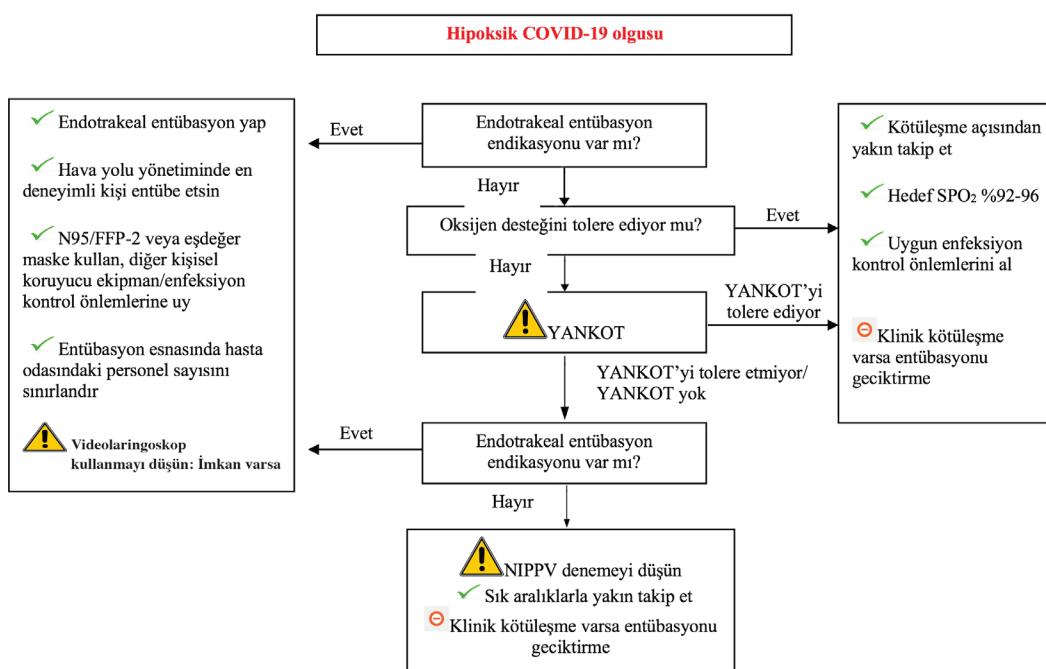
Rölatif Kontrendikasyonlar:

- ECMO başlamadan önceki süre >14 gün
- Öncesinde geçirilmiş nöroşirurik cerrahi ya da kafa içi kanama (son 1-7 günde)
- Uzun dönem прогнозu kötü olan kronik hastalık varlığı

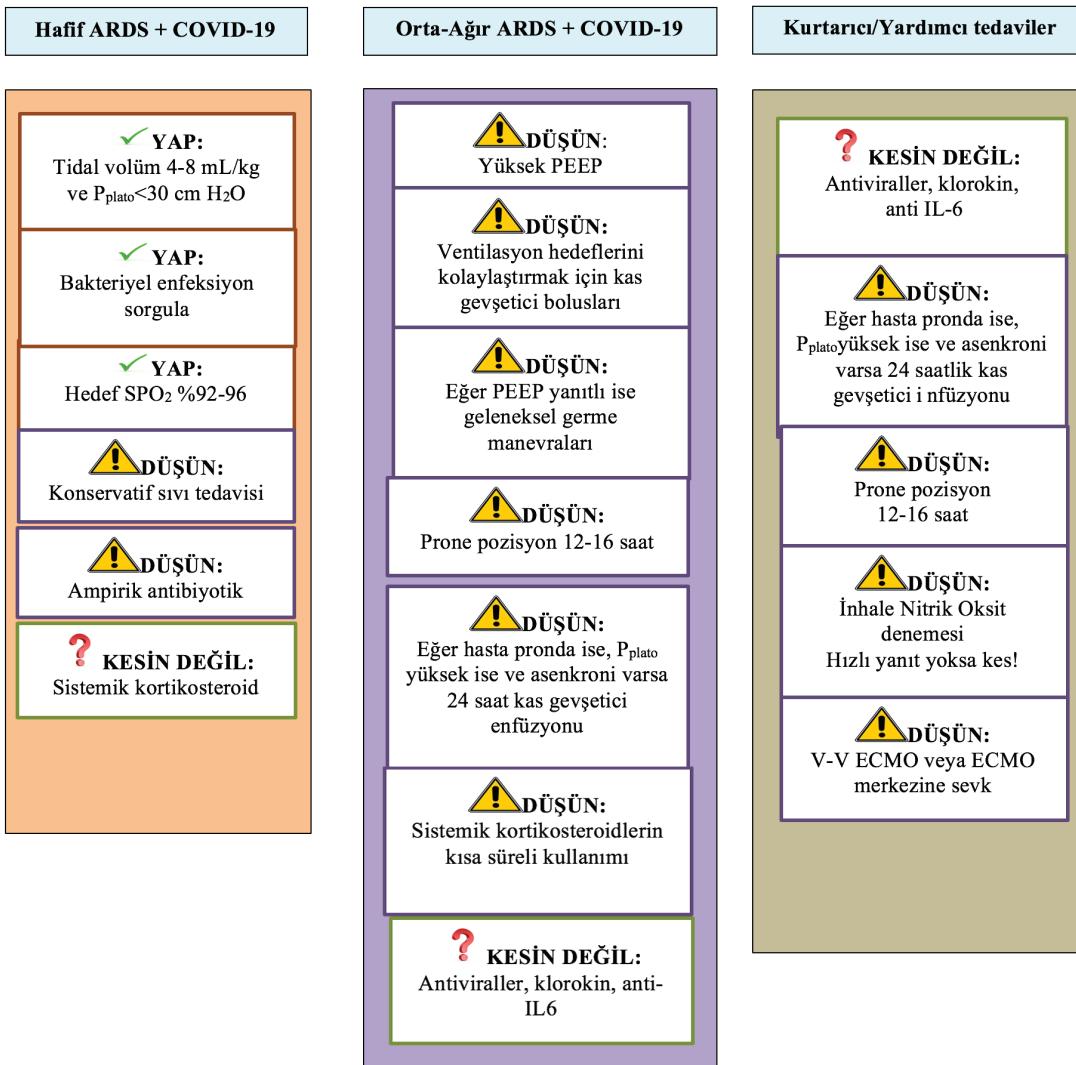
Komplikasyonlar: Genel olarak heparinizasyona bağlı kanama, teknik problemler (tüp sisteminin kopması, pompa fonksiyon bozukluğu, kanüle bağlı problemler), nörolojik sekel (genellikle sepsisle ilgili, nöbetler-beyin ölümü görülebilir).

- Trombositopeni
- Uç organların pulsatil olmayan akımla perfüzyonu
- Böbrek yetmezliği
- Gastrointestinal sistem kanaması, perforasyon, ülser
- Karaciğer yetmezliği
- Lokal komplikasyonlar: Bacak iskemisi
- Hava embolisi/tromboembolizm

Hasta ECMO'dan ayrıldıktan 24 saat sonra yaşayorsa ECMO başarılı kabul edilir.

- N95/FFP-2: Maske
- YANKO: Yüksek akım nazal kanül oksijen
- NIPPV: Non-invasiv pozitif basınç ventilasyon
- SpO₂: Periferik kapiller oksijen saturasyonu

- P_{plat} : Plato basıncı
- SPO₂: Periferik kapiller oksijen saturasyonu
- VV: Venovenöz
- ECMO: Ekstrakorporeal membrane oksijenasyonu

Kaynaklar

1. Sağlık Bakanlığı Çocuk COVID hasta yönetimi ve tedavisi. 14 Nisan 2020.
2. Chinese Respiratory therapy group. Expert Consensus on Respiratory Therapy Related to New Coronavirus Infection in Severe and Critical Patients. Chinese Journal of Tuberculosis and Respiratory Medicine. 2020;17:E020.
3. Alhazzani W, Møller MH, Arabi YM, Loeb M, Gong MN, et al. Surviving Sepsis Campaign: Guidelines on the Management of Critically Ill Adults with Coronavirus Disease 2019 (COVID-19). Intensive Care Med. 2020;46:854-87.
4. Amigoni A, Pettenazzo A, Stritoni V, Cirelli M. Surfactants in Acute Respiratory Distress Syndrome in Infants and Children: Past, Present and Future. Clin Drug Investig. 2017;37:729-36.
5. Gattinoni L, Chiumello D, Caironi P, Busana M, Romitti F, et al. COVID-19 pneumonia: different respiratory treatments for different phenotypes? Intensive Care Med. 2020;1:4.
6. Bateman ST, Borasino S, Asaro LA, Cheifetz IM, Diane S, et al. Early high-frequency oscillatory ventilation in pediatric acute respiratory failure: a propensity score analysis. Am J Respir Crit Care Med. 2016;193:495-503.
7. Chang SY, Dabbagh O, Gajic O, Patrawalla A, Elie MC, et al. Contemporary Ventilator Management in Patients with and at risk of ALI/ARDS Respir Care. 2013;58:578-88.
8. Cho YJ, Moon JY, Shin ES, Kim JH, Jung H, et al. Clinical Practice Guideline of Acute Respiratory Distress Syndrome. Tuberc Respir Dis (Seoul). 2016;79:214-33.
9. Cortés I, Peñuelas O, Esteban A. Acute respiratory distress syndrome: evaluation and management. Minerva Anestesiol. 2012;78:343-57.
10. Dalton HJ, Macrae DJ, Pediatric Acute Lung Injury Consensus Conference Group. Extracorporeal support in children with pediatric acute respiratory distress syndrome: proceedings from the Pediatric Acute Lung Injury Consensus Conference. Pediatr Crit Care Med. 2015;16(5 Suppl 1):S111-7.
11. Emeriaud G, Newth CJ, Pediatric Acute Lung Injury Consensus Conference Group. Monitoring of children with pediatric acute respiratory distress syndrome: proceedings from the Pediatric Acute Lung Injury Consensus Conference. Pediatr Crit Care Med. 2015;16(5 Suppl 1):S86-101.
12. Essouri S, Carroll C. Pediatric Acute Lung Injury Consensus Conference Group. Non-invasive support and ventilation for pediatric acute respiratory distress syndrome: proceedings from the Pediatric Acute Lung Injury Consensus Conference. Pediatr Crit Care Med. 2015;16(5 Suppl 1):S102-S10.
13. Flori H, Dahmer MK, Sapru A, Quasney MW, Pediatric Acute Lung Injury Consensus Conference Group. Comorbidities and assessment of severity of pediatric acute respiratory distress syndrome: proceedings from the Pediatric Acute Lung Injury Consensus Conference. Pediatr Crit Care Med. 2015;16(5 Suppl 1):S41-S50.
14. Gebilstorf F, Karam O, Wetterslev J, Afshari A. Inhaled nitric oxide for acute respiratory distress syndrome (ARDS) in children and adults. Cochrane Database Syst Rev. 2016;2016:CD002787.
15. Hartmann SM, Hough CL. Argument against the Routine Use of Steroids for Pediatric Acute Respiratory Distress Syndrome. Front Pediatr. 2016;4:79.
16. Hunt JL, Bronicki RA, Anas N. Role of Inhaled Nitric Oxide in the Management of Severe Acute Respiratory Distress Syndrome. Front Pediatr. 2016;4:74.
17. Khemani RG, Smith LS, Zimmerman JJ, Erickson S, Pediatric Acute Lung Injury Consensus Conference Group. Pediatric acute respiratory distress syndrome: definition, incidence, and epidemiology: proceedings from the Pediatric Acute Lung Injury Consensus Conference. Pediatr Crit Care Med. 2015;16(5 Suppl 1):S23-40.
18. Pipeling MR, Fan E. Therapies for refractory hypoxemia in acute respiratory distress syndrome. JAMA. 2010;304:2521-7.
19. Quasney MW, Lopez-Fernandez YM, Santschi M, Watson RS, Pediatric Acute Lung Injury Consensus Conference Group. The outcomes of children with pediatric acute respiratory distress syndrome: proceedings from the Pediatric Acute Lung Injury Consensus Conference. Pediatr Crit Care Med. 2015;16(5 Suppl 1):S118-31.
20. Raghavendran K, Willson D, Notter RH. Surfactant therapy for acute lung injury and acute respiratory distress syndrome. Crit Care Clin. 2011;27:525-59.
21. Raoof S, Goulet K, Esan A, Hess DR, Sessler CN. Severe hypoxic respiratory failure: part 2 nonventilatory strategies. Chest. 2010;137:1437-48.
22. Rimensberger PC, Cheifetz IM, Pediatric Acute Lung Injury Consensus Conference Group. Ventilatory support in children with pediatric acute respiratory distress syndrome: proceedings from the Pediatric Acute Lung Injury Consensus Conference. Pediatr Crit Care Med. 2015;16(5 Suppl 1):S51-60.
23. Tamburro RF, Kneyber MC, Pediatric Acute Lung Injury Consensus Conference Group. Pulmonary specific ancillary treatment for pediatric acute respiratory distress syndrome: proceedings from the Pediatric Acute Lung Injury Consensus Conference. Pediatr Crit Care Med. 2015;16(5 Suppl 1):S61-72.
24. The ARDS Network. Ventilation with lower tidal volumes as compared with traditional tidal volumes for acute lung injury and the acute respiratory distress syndrome. N Engl J Med 2000;342:1301-8.
25. Valentine SL, Nadkarni VM, Curley MA, Pediatric Acute Lung Injury Consensus Conference Group. Nonpulmonary treatments for pediatric acute respiratory distress syndrome: proceedings from the Pediatric Acute Lung Injury Consensus Conference. Pediatr Crit Care Med. 2015;16(5 Suppl 1):S73-85.
26. Willson DF, Truwit JD, Conaway MR, Traul CS, Egan EE. The adult calfactant in acute respiratory distress syndrome trial. Chest. 2015;148:356-64.
27. Young D, Lamb SE, Shah S, MacKenzie, Tunnicliffe W, et al. High-frequency oscillation for acute respiratory distress syndrome. N Engl J Med. 2013;368:806-13.